



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 83/2012
24.10.2012. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Невенке Важић, Љубице Кнежевић-Томашев, Веска Крстајића и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у кривичном предмету окр. Р.Ј., због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз. 778/12 од 28.09.2012. године, подигнутом против правноснажног решења Апелационог суда у Београду Кж1 3619/12 од 10.07.2012. године, у седници већа одржаној 24.10.2012. године, донео је

ПРЕСУДУ

Захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз. 778/12 од 28.09.2012. године УВАЖАВА СЕ као делимично основан и утврђује да је правноснажним решењем Апелационог суда у Београду Кж1 3619/12 од 10.07.2012. године повређен кривични закон у корист окр. Р.Ј. – члан 369. тачка 1. ЗКП у вези члана 194. став 1. КЗ, док се захтев за заштиту законитости у делу који се односи на повреду закона из члана 369. тачка 3. ЗКП и битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП, ОДБИЈА као неоснован.

Образложење

Решењем Основног суда у Ваљеву К. 189/12 од 09.03.2012 .године према окр. Р.Ј., због извршења кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ, изречена је мера безбедности обавезног психијатријског лечења и чувања у здравственој установи.

Одлучујући поводом жалбе окр. Р.Ј., Апелациони суд у Београду је решењем Кж1 3619/12 од 10.07.2012. године, по службеној дужности преиначио првостепено решење тако што је одбио предлог Основног јавног тужиоца у Ваљеву за изрицање мере безбедности обавезног психијатријског лечења и чувања у здравственој установи и обуставио поступак против окр. Р.Ј., због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ.

Против наведеног решења Апелационог суда у Београду Кж1 3619/12 од 10.07.2012. године Републички ујавни тужилац подигао је захтев за заштиту законитости Ктз 778/12 од 28.09.2012. године, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП и повреде кривичног закона из члана 369. тачка 1. и 3. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд уважи захтев за заштиту законитости и утврди да је тим решењем повређен кривични закон у корист окр. Р.Ј.

Врховни касациони суд је, пошто је поступљено у смислу члана 422. ст. 2. и 3. ЗКП, одржао седницу већа, у присуству браниоца, адв. Д.Ж. и у одсуству уредно обавештеног Републичког јавног тужиоца, на којој је размотрио списе предмета са решењем против кога је захтев за заштиту законитости подигнут, па је, по оцени навода у захтеву, нашао:

Основано се у захтеву за заштиту законитости указује да је другостепеним решењем повређен кривични закон – члан 369. тачка 1. ЗКП у вези члана 194. став 1. КЗ.

Наиме, другостепени суд је обуставио поступак против окр. Р.Ј., због кривичног дела из члана 194. став 1. КЗ, налазећи да кривично дело за које је окривљен, по закону није кривично дело.

Дајући разлоге за такав став, другостепени суд је у образложењу решења навео да угрожавање спокојства и телесног интегритета члана породице представља последицу а не радњу извршења предметног кривичног дела, због чега се у конкретном случају, не може применити одредба члана 112. став 30. КЗ, односно да за постојање тог дела по ставу другостепеног суда није довољно да учинилац предметног дела једном угрози спокојство и телесни интегритет члана своје породице, како је то окривљеном у овом поступку стављено на терет, већ је неопходно да угрожавање траје краће или дуже време, односно да угроженост представља једно континуирано стање у коме се налази члан породице.

Овакав став Апелационог суда у Београду је, по налажењу Врховног касационог суда, неприхватљив из следећих разлога:

Наиме, код кривичног дела насиље у породици из члана 194. КЗ ради се о такозваној последичној радњи извршења, која садржајно може бити различита, али се мора тумачити у контексту начина извршења наведених у члану 194. став 1. КЗ – примена насиља, претња да ће се напасти на живот или тело и дрско или безобзирно понашање.

Радња извршења предметног кривичног дела која је, дакле, дефинисана последицом, одређена је трајним глаголом, те се, у смислу одредбе члана 112. став 30. КЗ, сматра да је дело учињено ако је радња извршена једном или више пута. Према томе, окривљени је, супротно ставу другостепеног суда, на начин описан у предлогу за изрицање мере безбедности и изреци првостепеног решења, описаним радњама извршеним у једном догађају дана 01.07.2010. године угрожавао спокојство и телесни интегритет свога оца као члана породице и тиме остварио сва битна обележја кривичног дела из члана 194. став 1. КЗ. Стога је другостепени суд, преиначењем првостепеног решења и одбијањем предлога за изрицање мере безбедности, те обуставом поступка, повредио кривични закон у питању да ли је дело за које се окривљени гони кривично дело, на шта се основано указује у поднетом захтеву.

Налазећи, из изнетих разлога, да је другостепеним решењем повређена одредба члана 369. тачка 1. ЗКП у вези члана 194. став 1. КЗ, Врховни касациони суд је утврдио да је тим решењем повређен закон у корист окривљеног не дирајући у правноснажну одлуку против које је захтев за заштиту законитости подигнут.

Републички јавни тужилац као основ подношења захтева за заштиту законитости наводи и повреду кривичног закона из члана 369. тачка 3. ЗКП, али о тој повреди у захтеву не даје никакво образложење, па стога Врховни касациони суд налази да је у том делу поднети захтев неоснован.

Оцењујући наводе захтева да је другостепеним решењем учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП, због изостанка јасних, уверљивих и конкретних разлога о одлучним чињеницама, док су дати разлози нејасни и противречни, Врховни касациони суд налази да је захтев и у том делу неоснован.

Супротно овим наводима захтева, другостепеним решењем није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП, у смислу навода захтева. Другостепени суд је, како је напред наведено, повредио кривични закон – члан 369. тачка 1. ЗКП у вези члана 194. став 1. КЗ јер је заузео погрешан став по питању да ли је дело за које се окривљени гони кривично дело, али је за такав став дао разлоге који нису неразумљиви нити противречни.

Из изнетих разлога, на основу одредаба члана 425. став 2. и члана 424. ЗКП, одлучено је као у

изреци ове пресуде.

Записничар - саветник

Драгана Вуксановић,с.р.

Председник већа

судија

Бата Цветковић,с.р.